

21988A1031(01)

31.10.1988

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 297/10

PŘÍLOHA I

VÍDEŇSKÁ ÚMLUVA NA OCHRANU OZONOVÉ VRSTVY

PREAMBULE

strany této úmluvy

VĚDOMY si možného škodlivého účinku změn ozonové vrstvy na lidské zdraví a životní prostředí,

PŘIPOMÍNÁJÍCE příslušná ustanovení prohlášení Konference Organizace spojených národů o životním prostředí člověka, a zejména zásadu 21, která stanoví, že „státy mají v souladu s Chartou Organizace spojených národů a zásadami mezinárodního práva svrchované právo využívat své vlastní zdroje na základě vlastní politiky životního prostředí a mají povinnost zajistit, aby činnosti prováděné v rámci jejich pravomoci nebo působnosti nepůsobily škodu na životním prostředí jiných států nebo oblastí mimo jejich vnitrostátní jurisdikci“,

BEROUC E V ÚVAHU okolnosti a zvláštní požadavky rozvojových zemí,

dbalé práce a studií prováděných mezinárodními i vnitrostátními organizacemi, a zejména dbalé světového akčního plánu pro ozonovou vrstvu v rámci Programu Organizace spojených národů pro životní prostředí,

dbalé rovněž preventivních opatření na ochranu ozonové vrstvy, která již byla přijata na vnitrostátní i mezinárodní úrovni,

VĚDOMY SI, že opatření na ochranu ozonové vrstvy před změnami způsobenými lidskou činností vyžadují mezinárodní spolupráci a činnost a že by měla být založena na příslušných vědeckých a technických hlediscích,

VĚDOMY SI ROVNĚŽ potřeby dalšího výzkumu a systematického pozorování za účelem dalšího rozvoje vědeckých poznatků o ozonové vrstvě a o možných nepříznivých účincích způsobených jejími změnami,

ODHODLÁNY chránit lidské zdraví a životní prostředí proti nepříznivým účinkům způsobeným změnami ozonové vrstvy,

SE DOHODLY takto:

Článek 1

Definice

Pro účely této úmluvy se:

1. „ozonovou vrstvou“ rozumí vrstva atmosférického ozonu nad planetární mezní vrstvou;
2. „nepříznivými účinky“ rozumějí změny ve fyzikálním prostředí či biotě, včetně změn klimatu, jež mají významné škodlivé účinky na lidské zdraví nebo na složení, odolnost a produktivitu přirozených i řízených ekosystémů anebo na materiály užitečné pro lidstvo;
3. „alternativní technologií nebo zařízením“ rozumí technologie nebo zařízení, jejichž používání umožňuje snižovat nebo účinně odstranit emise látek, které mají nebo by mohly mít nepříznivé účinky na ozonovou vrstvu;
4. „alternativními látkami“ rozumějí látky, jež snižují nepříznivé účinky na ozonovou vrstvu, odstraňují je nebo jim předcházejí nepříznivým účinkům na ozonovou vrstvu;

5. „stranami“ rozumějí strany této úmluvy, pokud není stanoveno jinak;

6. „organizací pro regionální hospodářskou integraci“ rozumí organizace, zřízená svrchovanými státy daného regionu, která má pravomoc ve vztahu k záležitostem, které se řídí touto úmluvou nebo jejími protokoly, a která je v souladu se svými vnitřními předpisy plně oprávněna podepisovat, ratifikovat, přijímat a schvalovat příslušné listiny, nebo k nim přistupovat;

7. „protokoly“ rozumějí protokoly této úmluvy.

Článek 2

Obecné povinnosti

1. Strany přijmou vhodná opatření podle ustanovení této úmluvy a těch platných protokolů, jejichž jsou stranami za účelem

ochrany lidského zdraví a životního prostředí proti nepříznivým účinkům, které způsobila, nebo mohla způsobit lidská činnost, která mění nebo by mohla změnit ozonovou vrstvu.

2. Za tímto účelem strany podle svých možností a dostupných prostředků:

- a) spolupracují prostřednictvím systematických pozorování, výzkumu a výměny informací za účelem lepšího porozumění vlivu lidské činnosti na ozonovou vrstvu a vlivu změn ozonové vrstvy na lidské zdraví a životní prostředí a jejich posouzení;
- b) přijmou vhodná právní nebo správní opatření a spolupracují na harmonizaci vhodných politik za účelem kontroly, omezení, snižování nebo zabránění lidským činnostem v rámci své svrchovanosti nebo pravomoci, pokud zjistí, že tyto činnosti mají nebo by mohly mít nepříznivé účinky, které způsobila nebo mohla způsobit změna ozonové vrstvy;
- c) spolupracují na tvorbě dohodnutých opatření, postupů a norem pro provádění této úmluvy s ohledem na přijetí protokolů a příloh;
- d) spolupracují s příslušnými mezinárodními subjekty při účinném provádění této úmluvy a protokolů, jejichž jsou stranami.

3. Ustanovení této úmluvy v žádným způsobem neovlivňují právo stran přijímat v souladu s mezinárodním právem vnitrostátní opatření, doplňující opatření uvedená v odstavcích 1 a 2, ani neovlivňují další vnitrostátní opatření, která již strana přijala, za předpokladu, že tato opatření jsou slučitelná se závazky strany podle této úmluvy.

4. Použití tohoto článku je založeno na příslušných vědeckých a technických podkladech.

Článek 3

Výzkum a systematická pozorování

1. Strany se zavazují přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních subjektů patřičně zahájit výzkum a vědecké hodnocení a přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních orgánů spolupracovat při jejich provádění výzkumu a vědeckého hodnocení:

- a) fyzikálních a chemických procesů, které mohou ovlivňovat ozonovou vrstvu;
- b) účinků na lidské zdraví a dalších biologických účinků, které jsou důsledkem jakýchkoli změn ozonové vrstvy, zejména těch, které jsou způsobeny změnami ultrafialového slunečního záření s biologickými účinky (UV-B);

c) klimatických změn v důsledku jakýchkoli změn ozonové vrstvy;

d) jevů, které jsou důsledkem jakýchkoli změn ozonové vrstvy, a jakýchkoli následných změn záření UV-B na přírodní a syntetické materiály užitečné lidstvu;

e) látek, postupů, procesů a činností, které mohou ovlivňovat ozonovou vrstvu, a jejich kumulativních účinků;

f) náhradních látek a technologií;

g) s tím spojených společenských a hospodářských otázek;

a jak je dále podrobně uvedeno v přílohách I a II.

2. Strany se zavazují patřičně podporovat nebo zavádět přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních subjektů, při plném zohlednění vnitrostátních právních předpisů a souvisejících činností probíhajících na vnitrostátní a mezinárodní úrovni, společné nebo doplňující programy pro systematická pozorování stavu ozonové vrstvy a dalších souvisejících ukazatelů, jak je podrobně uvedeno v příloze I.

3. Strany se zavazují spolupracovat přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních subjektů na zajišťování pravidelného a včasného sběru, ověřování a přenosu údajů o výzkumu a pozorování prostřednictvím příslušných světových datových středisek.

Článek 4

Spolupráce v právní, vědecké a technické oblasti

1. Strany usnadňují a podporují výměnu vědeckých, technických, společensko-hospodářských, obchodních a právních informací souvisejících s touto úmluvou, jak je podrobně uvedeno v příloze II. Tyto informace jsou dodávány subjektům, na kterých se strany dohodly. Každý takový subjekt, který dostává informace označené dodávající stranou za důvěrné, zajistí, aby tyto informace nebyly prozrazeny, a shromažďuje je za účelem ochrany jejich důvěrnosti až do doby, než jsou poskytnuty všem stranám. Strany se zavazují patřičně podporovat nebo zavádět přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních subjektů, při plném zohlednění vnitrostátních právních předpisů a souvisejících činností probíhajících na vnitrostátní a mezinárodní úrovni, společné nebo doplňující programy pro systematická pozorování stavu ozonové vrstvy a dalších souvisejících ukazatelů, jak je podrobně uvedeno v příloze I.

2. Strany spolupracují v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy a praxí a s ohledem na potřeby rozvojových zemí, přímo nebo prostřednictvím příslušných mezinárodních

subjektů, na podpoře rozvoje a přenosu technologií a znalostí. Tato spolupráce se uskuteční zejména prostřednictvím:

- a) usnadnění získávání náhradních technologií pro ostatní strany;
- b) poskytování informací o náhradních technologiích a zařízeních a dodávání zvláštních návodů nebo příruček k těmto technologiím a zařízením;
- c) dodávání nezbytného vybavení a zařízení pro výzkum a systematická pozorování;
- d) vhodného vyškolení vědeckého a technického personálu.

Článek 5

Předávání informací

Strany předávají konferenci stran zřízené podle článku 6 prostřednictvím sekretariátu informace o opatřeních přijatých při provádění této úmluvy a protokolů, jejichž jsou stranami, v podobě a v intervalech stanovených na zasedání stran v příslušných dokumentech.

Článek 6

Konference stran

1. Zřizuje se konference stran. První zasedání konference stran svolá sekretariát, ustavený na prozatímním základě podle článku 7 nejpozději do jednoho roku od vstupu této úmluvy v platnost. Poté se zasedání konají v pravidelných intervalech stanovených konferencí na jejím prvním zasedání.

2. Mimořádná zasedání konference stran se konají tehdy, když to konference uzná za vhodné, anebo na písemnou žádost kterékoli strany, pokud tuto žádost podpoří nejméně jedna třetina stran do šesti měsíců od okamžiku, kdy je sekretariát o žádosti uvědomí.

3. Konference stran na základě konsensu dohodne a přijme jednací řád a finanční řád pro sebe a všechny podřízené subjekty, které může zřídit, jakož i finanční pravidla, kterými se řídí činnost sekretariátu.

4. Konference stran průběžně kontroluje provádění této úmluvy a navíc:

- a) určuje formu a intervaly, v nichž se předávají informace, které mají být předkládány v souladu s článkem 5, a posuzuje tyto informace, jakož i zprávy předkládané jakýmkoli podřízeným subjektem;

- b) přezkoumává vědecké informace o ozonové vrstvě, o jejích možných změnách a možných účincích každé takové změny;

- c) podporuje harmonizaci příslušných politik, strategií a opatření na minimalizaci úniků látek, které způsobují nebo by mohly způsobit změny ozonové vrstvy, a vydává doporučení ke všem dalším opatřením se vztahem k této úmluvě v souladu s článkem 2;

- d) přijímá programy pro výzkum, systematická pozorování, vědeckou a technickou spolupráci, výměnu informací a převod technologií a znalostí v souladu se články 3 a 4;

- e) podle potřeby posuzuje a přijímá změny a přílohy této úmluvy v souladu se články 9 a 10;

- f) posuzuje změny jakéhokoli protokolu, jakož i všech jeho příloh a pokud tak rozhodne, doporučuje jejich přijetí stranám daného protokolu;

- g) podle potřeby posuzuje a přijímá doplňující přílohy této úmluvy podle článku 10;

- h) podle potřeby posuzuje a přijímá protokoly v souladu s článkem 8;

- i) zřizuje takové podřízené subjekty, které jsou považovány za nutné pro provádění této úmluvy;

- j) vyhledává ve vhodných případech služby příslušných mezinárodních subjektů a vědeckých výborů, zejména Světové meteorologické organizace a Světové zdravotnické organizace, jakož i Koordinačního výboru pro ozonovou vrstvu, pokud jde o vědecký výzkum, systematická pozorování a ostatní činnosti týkající se cílů této úmluvy, a vhodně využívá informací získaných od těchto subjektů a výborů;

- k) posuzuje a podniká jakékoli další akce, které mohou být nutné pro dosažení účelů této úmluvy.

5. Organizace spojených národů, její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii, jakož i každý stát, který není stranou této úmluvy, mohou být zastoupeny na zasedáních konference stran jako pozorovatelé. Každý orgán subjektu či agentury, ať již vnitrostátní nebo mezinárodní, vládní nebo nevládní, s odborností v oblastech se vztahem k ochraně ozonové vrstvy, který předem uvědomí sekretariát o svém přání být zastoupen na některém zasedání konference stran jako pozorovatel, může být na zasedání připuštěn, pokud se proti tomu nevysloví nejméně třetina přítomných stran. Přístup a účast pozorovatelů podléhá jednacímu řádu přijatému konferencí stran.

Článek 7

Sekretariát

1. Sekretariát má tyto úkoly:

- a) pořádat a organizačně zajišťovat zasedání uvedená v článcích 6, 8, 9 a 10;
- b) připravovat a předávat zprávy, které se zakládají na informacích získaných podle článků 4 a 5, jakož i na informacích získaných ze zasedání podřízených subjektů zřízených podle článku 6;
- c) vykonávat úkoly přidělené kterémukoli z protokolů;
- d) připravovat zprávy o své činnosti vykonávané při provádění jeho úkolů podle této úmluvy a předkládat tyto zprávy konferenci stran;
- e) zajišťovat nezbytnou koordinaci s dalšími příslušnými mezinárodními subjekty, a zejména uzavírat takové správní a smluvní ujednání, která jsou nutná pro účinný výkon jeho funkcí;
- f) vykonávat další úkoly, které stanoví konference stran.

2. Úkoly sekretariátu vykonává na prozatímním základě Program Organizace spojených národů pro životní prostředí až do uskutečnění prvního řádného zasedání konference stran podle článku 6. Na svém prvním řádném zasedání jmenuje konference stran sekretariát z těch stávajících příslušných mezinárodních organizací, které daly najevo svou ochotu vykonávat úkoly sekretariátu podle této úmluvy.

Článek 8

Přijímání protokolů

1. Konference stran může na svém zasedání přijímat protokoly podle článku 2.

2. Znění každého navrhovaného protokolu sekretariát sdělí stranám nejpozději šest měsíců před zasedáním.

Článek 9

Změny úmluvy nebo protokolů

1. Každá smluvní strana může navrhnout změny této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu. Tyto změny musí brát mimo jiné v úvahu příslušné vědecké a technické podklady.

2. Změny této úmluvy se přijímají na zasedání konference stran. Změny jakéhokoli protokolu se přijímají na zasedáních stran dotyčného protokolu. Znění každé navrhované změny této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu, kromě výjimky stanovené v takovém protokolu, musí sekretariát sdělit stranám nejpozději šest měsíců před zasedáním, na kterém je změna navržena k přijetí. Sekretariát také pro informaci sdělí navrhované změny signatářům této úmluvy.

3. Strany vyvinou veškeré úsilí, aby na základě konsensu dospěly k dohodě o každé navrhované změně této úmluvy. Pokud se veškeré úsilí vyčerpá, aniž by bylo dosaženo dohody, změna se jako poslední možnost přijme tříčtvrtinovou většinou hlasů na zasedání přítomných a hlasujících stran, a depozitář ji předloží všem stranám k ratifikaci, schválení nebo přijetí.

4. Postup výše uvedený výše v odstavci 3 se vztahuje na změny kteréhokoli protokolu kromě toho, že pro jejich přijetí stačí dvoutřetinová většina na zasedání přítomných a hlasujících stran daného protokolu.

5. Ratifikace, schválení nebo přijetí změn musí být písemně oznámeny depozitáři. Změny přijaté v souladu s odstavci 3 nebo 4 vstoupí v platnost pro strany, které je přijaly, devadesátým dnem poté, co depozitář obdržel oznámení o jejich ratifikaci, schválení nebo přijetí nejméně od tří čtvrtin stran této úmluvy nebo nejméně od dvou třetin stran daného protokolu, pokud tento nestanoví jinak. Poté tyto změny vstupují v platnost pro každou další smluvní stranu devadesátým dnem poté, co tato strana uloží svoji listinu o ratifikaci, schválení nebo přijetí změn.

6. Pro účely tohoto článku se „přítomnými a hlasujícími stranami“ rozumějí přítomné strany, které uplatňují přítomné a uplatnivší kladný nebo záporný hlas.

Článek 10

Přijímání a změny příloh

1. Přílohy této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu jsou nedílnou součástí této úmluvy nebo případně takového protokolu, a pokud není výslovně uvedeno jinak, odkaz na tuto úmluvu nebo její protokoly je současně odkazem na kteroukoli z jejich příloh. Tyto přílohy jsou omezeny na vědecké, technické a správní záležitosti.

2. Pokud není v kterémkoli protokolu ve vztahu k jeho přílohám stanoveno jinak, použije se pro návrh, přijetí a vstup v platnost doplňujících přílohy této úmluvy nebo přílohy protokolu tento postup:

- a) přílohy této úmluvy jsou navrhovány a přijímány v souladu s postupem stanoveným v čl. 9 odst. 2 a 3, zatímco přílohy kteréhokoli protokolu jsou navrhovány a přijímány v souladu s postupem uvedeným v čl. 9 odst. 2 a 4;
- b) každá smluvní strana, která není schopna schválit některou doplňující přílohu této úmluvy nebo přílohu kteréhokoli protokolu, jehož je stranou, to musí písemně oznámit depozitáři nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy depozitář sdělil přijetí přílohy. Depozitář neprodleně uvědomí všechny strany o každém takovém obdrženém oznámení. Strana může kdykoli nahradit své předchozí nesouhlasné prohlášení přijetím a přílohy pak pro tuto stranu vstupují v platnost;
- c) po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář rozeslal sdělení, vstupuje příloha v platnost pro všechny strany této úmluvy nebo daného protokolu, které nepodaly oznámení v souladu s ustanovením písmene b).

3. Návrh, přijetí a vstup v platnost změn příloh této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu se řídí stejným postupem jako návrh, přijetí a vstup v platnost příloh úmluvy nebo příloh protokolu. Jejich přílohy a změny musí brát v úvahu mimo jiné významné vědecké a technické skutečnosti.

4. Jestliže některá doplňující příloha nebo změna přílohy zahrnuje nějakou změnu této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu, nevstoupí tato doplňující příloha nebo pozměněná příloha v platnost, dokud nevstoupí v platnost tato změna úmluvy nebo dotyčného protokolu.

Článek 11

Urovnání sporů

1. V případě sporu mezi stranami o výklad nebo používání této úmluvy hledají zúčastněné strany řešení vyjednáváním.

2. Pokud zúčastněné strany nemohou jednáním dospět k dohodě, mohou společně požádat o zprostředkování nebo urovnání třetí stranou.

3. Při ratifikaci, přijímání, schválení nebo přistupování k této úmluvě nebo kdykoli potom může stát nebo organizace pro regionální hospodářskou integraci předat depozitáři písemné prohlášení, že v případě sporu nevyřešeného podle odstavce 1 nebo 2 uvedených výše přijímá jako povinné jeden nebo oba tyto prostředky řešení sporů:

a) rozhodčí řízení v souladu s postupy přijatými konferencí stran na jejím svém prvním řádném zasedání;

b) předložení sporu Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

4. Pokud strany nepřijaly stejný nebo žádný postup podle výše uvedeného odstavce 3, je spor předložen ke smíření podle níže uvedeného odstavce 5, pokud se strany nedohodnou jinak.

5. Na žádost jedné ze stran sporu je vytvořena smírčí komise. Tato komise se skládá ze stejného počtu členů jmenovaných jednotlivými zúčastněnými stranami a předsedy, kterého společně zvolí členové, jmenovaní stranami. Komise vydá konečný a doporučující rozhodnutí, nález, který strany v dobré víře posoudí.

6. Ustanovení tohoto článku se použijí ve vztahu ke kterémukoli protokolu, pokud daný protokol nestanoví jinak.

Článek 12

Podpis

1. Tato úmluva je otevřena pro podpisy států a organizací pro regionální hospodářskou integraci na Spolkovém ministerstvu zahraničních věcí Rakouské republiky ve Vídni ode dne 22. března 1985 do 21. září 1985 a v sídle Organizace spojených národů v New Yorku ode dne 22. září 1985 do 21. března 1986.

Článek 13

Ratifikace, přijetí nebo schválení

1. Tato úmluva a každý protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení ze strany států a organizací pro regionální hospodářskou integraci. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení se uloží u depozitáře.

2. Každá organizace uvedená výše v odstavci 1, která se stane stranou této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu, aniž by stranou byl kterýkoli z jejích členských států, je vázána všemi povinnostmi podle této úmluvy, případně podle protokolu. V případě organizací, jejichž jeden nebo více členských států je stranou

úmluvy nebo příslušného protokolu, rozhodnou organizace a její členské státy o svých příslušných odpovědnostech při plnění svých povinností podle úmluvy, případně protokolu. V takových případech nejsou organizace a členské státy oprávněny vykonávat práva podle úmluvy nebo příslušného protokolu současně.

3. Organizace uvedené v odstavci 1 ve svých listinách o ratifikaci, přijetí nebo schválení vyhlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech, které se řídí úmluvou nebo příslušným protokolem. Tyto organizace také uvědomí depozitáře o každé významné změně rozsahu svých pravomocí.

Článek 14

Přistoupení

1. Tato úmluva a každý protokol jsou otevřeny pro přistoupení státům a organizacím pro regionální hospodářskou integraci ode dne uzavření úmluvy nebo daného protokolu pro podpis. Listiny o přistoupení se uloží u depozitáře.

2. Organizace uvedené v odstavci 1 ve svých listinách o přistoupení vyhlásí rozsah svých pravomocí v záležitostech, které se řídí úmluvou nebo příslušným protokolem. Tyto organizace také uvědomí depozitáře o každé významné změně rozsahu svých pravomocí.

3. Ustanovení čl. 13 odst. 2 se použije na organizace pro regionální hospodářskou integraci přistupující k této úmluvě nebo ke kterémukoli protokolu.

Článek 15

Hlasovací právo

1. Každá smluvní strana této úmluvy nebo kteréhokoli protokolu má jeden hlas.

2. Výjimka z ustanovení odstavce 1 se vztahuje na organizace pro regionální hospodářskou integraci, které v záležitostech, jež jsou v rámci jejich pravomocí, vykonávají své hlasovací právo počtem hlasů rovným počtu svých členských států, jež jsou stranami úmluvy nebo příslušného protokolu. Takové organizace nesmí své hlasovací právo uplatnit, pokud hlasovací právo vykonávají jejich členské státy a naopak.

Článek 16

Vztah mezi úmluvou a jejími protokoly

1. Žádný stát ani organizace pro regionální hospodářskou integraci se nemůže stát stranou protokolu, pokud není nebo se současně nestane stranou této úmluvy.

2. Rozhodnutí týkající se kteréhokoli protokolu mohou přijímat pouze strany daného protokolu.

Článek 17

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem ode dne uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

2. Každý protokol, pokud v něm není stanoveno jinak, vstupuje v platnost devadesátým dnem ode dne uložení jedenácté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení takového protokolu nebo o přistoupení k němu.

3. Pro každou smluvní stranu, která ratifikuje, přijme nebo schválí tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, vstupuje úmluva v platnost devadesátým dnem ode dne, kdy tato strana uložila svoji listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

4. Každý protokol, pokud v něm není stanoveno jinak, vstupuje v platnost pro stranu, která jej ratifikuje, přijme nebo schválí nebo k němu přistoupí poté, co vstoupil v platnost podle odstavce 2, devadesátým dnem ode dne, kdy tato strana uložila svoji listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, nebo dnem, kdy pro tuto stranu vstupuje v platnost tato úmluva, podle toho, který z těchto dnů nastane později.

5. Pro účely odstavců 1 a 2 se žádná listina uložená organizací pro regionální hospodářskou integraci nepočítá jako další k těm, které uložily členské státy uvedené organizace.

Článek 18

Výhrady

K této úmluvě nelze vznášet žádné výhrady.

Článek 19

Odstoupení

1. Kdykoli po uplynutí čtyř let ode dne, kdy tato úmluva pro stranu vstoupila v platnost, může tato strana od úmluvy odstoupit podáním písemného oznámení depozitáři.

2. Pokud není v kterémkoli protokolu stanoveno jinak, může strana kdykoli po uplynutí čtyř let ode dne, kdy pro tuto stranu daný protokol vstoupil v platnost, od protokolu odstoupit podáním písemného oznámení depozitáři.

3. Každé takové odstoupení vstupuje v platnost po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy depozitář obdržel oznámení, nebo ke kterémukoli pozdějšímu datu stanovému v oznámení o odstoupení.

4. Každá smluvní strana, která odstupuje od této úmluvy, se považuje za stranu, která odstupuje také od všech protokolů, kterých je stranou.

Článek 20

Depozitář

1. Funkci depozitáře této úmluvy a všech protokolů převezme generální tajemník Organizace spojených národů.

2. Depozitář uvědomí strany zejména o:

- a) podpisu této úmluvy a kteréhokoli protokolu a o uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení podle článků 13 a 14;

- b) dni, kdy úmluva a kterýkoli protokol vstoupí v platnost podle článku 17;

- c) oznámení o odstoupení učiněném v souladu s článkem 19;

- d) přijatých změnách úmluvy a kteréhokoli protokolu, jejich přijetí stranami a vstupu v platnost podle článku 9;

- e) veškerých sděleních pokud jde o přijetí a schválení příloh a změn příloh podle článku 10;

- f) oznámeních od organizací pro regionální hospodářskou integraci, pokud jde o rozsah jejich pravomocí v záležitostech, které se řídí touto úmluvou a všemi protokoly, a o všechny jeho změny;

- g) prohlášeních učiněných v souladu s čl. 11 odst. 3.

Článek 21

Platná znění

Prvopis této úmluvy, jehož znění v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, ruském a španělském mají stejnou platnost, je uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

Ve Vídni dne 22. března 1985.

Příloha I

VÝZKUM A SYSTEMATICKÁ POZOROVÁNÍ

1. Strany úmluvy uznávají, že hlavními vědeckými tématy jsou:
 - a) změny ozonové vrstvy, které by vedly ke změně množství slunečního ultrafialového záření s biologickými účinky (UV-B) dopadajícího na povrch Země, s možnými následky pro lidské zdraví, organismy, ekosystémy a materiály užitečné pro lidstvo;
 - b) změny ve vertikálním rozdělení ozonu, které by mohly měnit teplotní strukturu atmosféry, s možnými následky pro počasí a podnebí.
2. V souladu s článkem 3 spolupracují strany úmluvy při provádění výzkumu a systematických pozorování a při tvorbě doporučení pro další výzkum a pozorování například v následujících oblastech:

a) Výzkum fyziky a chemie atmosféry

- i) komplexní teoretické modely: další vývoj modelů, které vezmou v úvahu vzájemné působení radiačních, dynamických a chemických procesů; studie současných účinků různých umělých a přirozeně se vyskytujících látek na atmosférický ozon; interpretace souborů údajů z družicových a ostatních měření; vyhodnocování vývoje atmosférických a geofyzikálních ukazatelů a rozvoj metod pro zjištění konkrétních příčin změn těchto ukazatelů;
- ii) laboratorní studie: reakčních koeficientů, absorpčních průřezů a mechanismů troposférických a stratosférických chemických a fotochemických procesů; spektroskopické údaje jako doplněk terénních měření ve všech příslušných oblastech spektra;
- iii) terénní měření: koncentrace a toky hlavních zdrojových plynů přírodního i antropogenního původu; studie atmosférické dynamiky; současná měření fotochemicky souvisejících látek až k planetární mezní vrstvě za použití snímacích přístrojů v místě a na dálku; vzájemné srovnávání různých snímačů včetně koordinovaného korelačního měření přístrojového vybavení družic; trojrozměrná pole hlavních stopových látek atmosféry, slunečního spektrálního záření a meteorologických ukazatelů;
- iv) vývoj přístrojů, včetně družicových a ostatních snímačů stopových látek atmosféry, slunečního spektrálního záření a meteorologických ukazatelů;

b) Výzkum zdravotních, biologických a fotodegradčních účinků

- i) vztah mezi působením viditelného a ultrafialového slunečního záření na člověka a a) vývojem melanomové a nemelanomové rakoviny kůže a b) účinky na imunitní systém;
- ii) účinky UV-B záření, včetně závislosti na vlnové délce, na a) zemědělské plodiny, lesy a ostatní pozemské ekosystémy a b) vodní potravinový řetězec a rybolov, jakož i na možnou inhibici produkce kyslíku mořským fytoplanktonem;
- iii) mechanismus, kterým UV-B záření působí na biologické materiály, druhy a ekosystémy, včetně vztahů mezi dávkou, intenzitou dávky a odezvou; fotonáprava, přizpůsobování a ochrana;
- iv) studie biologicky účinného spektra a spektrální odezvy pomocí mnohobarevného záření za účelem zachycení možných vzájemných vztahů různých oblastí vlnové délky;
- v) vliv UV-B záření na: citlivost a činnosti biologických druhů důležitých pro biologickou rovnováhu; primární procesy jako jsou fotosyntéza a biosyntéza;
- vi) vliv UV-B záření na fotodegradaci škodlivin, zemědělských chemikálií a jiných materiálů;

c) Výzkum klimatických účinků

- i) teoretické a pozorovací studie radiačních účinků ozonu a dalších stopových látek na záření a vlivu na ukazatele klimatu, jako jsou teplota zemského povrchu a hladiny oceánů, struktura srážek, výměna mezi troposférou a stratosférou;

- ii) zkoumání vlivu takových účinků klimatu na různé oblasti lidské činnosti;

d) **Systematická pozorování:**

- i) stavu ozonové vrstvy (tj. prostorové a časové proměnlivosti celkového obsahu sloupce a vertikálního rozdělení) úplným zprovozněním globálního systému pro pozorování ozonu, založeného na integraci družicových a pozemních systémů;
- ii) troposférických a stratosférických koncentrací zdrojových plynů skupin HO_x , NO_x , ClO_x , a sloučenin uhlíku;
- iii) teplot od povrchu země k mezoféře s využitím pozemních a družicových systémů;
- iv) slunečního spektrálního záření dopadajícího do zemské atmosféry rozlišeného podle vlnové délky a tepelného záření vystupujícího ze zemské atmosféry, s využitím družicových systémů;
- v) slunečního spektrálního záření dopadajícího na zemský povrch v ultrafialovém pásmu s biologickými účinky (UV-B), rozlišeného podle vlnové délky;
- vi) vlastnosti aerosolů a jejich šíření od zemského povrchu k mezoféře, s využitím pozemních, vzdušných a družicových systémů;
- vii) klimaticky důležitých proměnných veličin provozováním programů vysoce kvalitních meteorologických povrchových měření;
- viii) stopových látek, teplot, slunečního toku a aerosolů pomocí zlepšených metod analyzování celosvětových údajů.

3. Strany úmluvy spolupracují při organizaci vhodného vědeckého a technického školení, požadovaného pro výzkum a systematická pozorování uvedená v této příloze, přičemž berou v úvahu zvláštní potřeby rozvojových zemí. Zvláštní důraz je kladen na srovnávací kalibraci pozorovacích přístrojů a metod se zaměřením na vytvoření srovnatelných nebo normalizovaných souborů vědeckých údajů.

4. Následující chemické látky přirozeného či antropogenního původu, které nejsou uvedeny v pořadí podle důležitosti, jsou pokládány za schopné ovlivnit chemické a fyzikální vlastnosti ozonové vrstvy.

a) **Sloučeniny uhlíku**

- i) Oxid uhelnatý (CO)

Oxid uhelnatý má významné přirozené i antropogenní zdroje a předpokládá se, že hraje důležitou bezprostřední úlohu ve fotochemii troposféry a nepřímou úlohu ve fotochemii stratosféry.

- ii) Oxid uhličitý (CO_2)

Oxid uhličitý má významné přirozené i antropogenní zdroje a ovlivňuje stratosférický ozon působením na tepelnou strukturu atmosféry.

- iii) Methan (CH_4)

Methan má přirozené i antropogenní zdroje a ovlivňuje troposférický i stratosférický ozon.

- iv) Nemethanové uhlovodíkové sloučeniny

Nemethanové uhlovodíkové sloučeniny tvořené velkým množstvím chemických látek mají přirozené i antropogenní zdroje a hrají přímou úlohu ve fotochemii troposféry a nepřímou úlohu ve fotochemii stratosféry.

b) **Sloučeniny dusíku**

- i) Oxid dusný (N_2O)

Hlavní zdroje N_2O jsou přirozené, ale význam antropogenních zdrojů stále roste. Oxid dusný je prvotním zdrojem stratosférických NO_x hrajících zásadní úlohu při omezování stratosférického ozonu.

- ii) Oxidy dusíku (NO_x)

Pozemní zdroje NO_x hrají důležitou přímou úlohu pouze v troposférických fotochemických procesech a nepřímou úlohu ve fotochemii stratosféry, zatímco pronikání NO_x do blízkosti tropopauzy může přímo vést ke změně ozonu v horní troposféře a stratosféře.

c) Sloučeniny chloru

- i) Plně halogenované alkany, např. CCl_4 , CFCl_3 (CFC-11), CF_2Cl_2 (CFC-12), $\text{C}_2\text{F}_3\text{Cl}_3$ (CFC-113), $\text{C}_2\text{F}_4\text{Cl}_2$ (CFC-114)

Plně halogenované alkany jsou antropogenní a jsou zdrojem ClO_x , jež hraje zásadní úlohu ve fotochemii ozonu, zvláště v oblasti od 30 do 50 kilometrů nadmořské výšky.

- ii) Částečně halogenované alkany, např. CH_3Cl , CHF_2Cl (CFC-22), CH_3CCl_3 , CHFCl_2 (CFC-21)

Zdroje CH_3Cl jsou přirozené, zatímco ostatní shora uvedené částečně halogenované alkany mají antropogenní původ. Rovněž tyto plyny působí jako zdroj stratosférických ClO_x .

d) Sloučeniny bromu

Úplně halogenované alkany, např. CF_3Br

Tyto plyny jsou antropogenní a jsou zdrojem BrO_x , který se chová podobně jako ClO_x .

e) Sloučeniny vodíku

- i) Vodík (H_2)

Vodík, jehož zdroje jsou přirozené a antropogenní, hraje ve fotochemii stratosféry vedlejší úlohu.

- ii) Voda (H_2O)

Voda, jejíž zdroje jsou přirozené, hraje zásadní úlohu ve fotochemii troposféry i stratosféry. Místní zdroje vodní páry ve stratosféře zahrnují oxidaci methanu a v menší míře oxidaci vodíku.

Příloha II

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Strany této úmluvy uznávají, že shromažďování a sdílení informací jsou důležitými prostředky pro uskutečnění cílů této úmluvy a pro zajištění vhodnosti a nestrannosti všech opatření, která mohou být prováděna. Proto si strany vyměňují vědecké, technické, společensko-hospodářské, finanční, obchodní a právní informace.

2. Strany této úmluvy by měly při rozhodování o druhu shromažďovaných a vyměňovaných informací vzít v úvahu užitečnost těchto informací a náklady na jejich získání. Strany dále uznávají, že spolupráce podle této přílohy musí být v souladu s vnitrostátními právními předpisy, nařízeními a praxí, pokud jde o patenty, obchodní tajemství a ochranu důvěrných a chráněných informací.

3. Vědecké informace

K těm patří informace o:

- a) plánovaném a probíhajícím vládním i soukromém výzkumu za účelem usnadnění koordinace výzkumných programů tak, aby dostupné vnitrostátní a mezinárodní zdroje byly využívány co nejúčinněji;
- b) údajích o emisích, potřebné pro výzkum;
- c) vědeckých výsledcích zveřejňovaných v odborné literatuře o znalostech fyziky a chemie atmosféry a její náchylnosti ke změnám, zejména o stavu ozonové vrstvy a vlivu na lidské zdraví, životní prostředí a podnebí, jež by mohly být výsledkem krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých změn buď celkového obsahu ozonu v atmosférickém sloupci, nebo jeho vertikální distribuce;
- d) hodnocení výsledků výzkumu a doporučení pro další výzkum.

4. Technické informace

K těm patří informace o:

- a) dostupnosti a ceně náhradních chemických náhražek a náhradních technologií pro snížení emisí látek měnících ozonovou vrstvu a o souvisejícím plánovaném a probíhajícím výzkumu;
- b) omezeních a rizicích spojených s používáním chemických nebo jiných náhražek a náhradních technologií.

5. Společensko-hospodářské a obchodní informace o látkách uvedených v příloze I

K těm patří informace o:

- a) výrobě a výrobní kapacitě;
- b) použití a způsobech používání;
- c) vývozu a dovozu;
- d) nákladech, rizicích a přínosech lidských činností, které mohou nepřímo měnit ozonovou vrstvu, a o účincích opatření přijímaných nebo zvažovaných pro regulaci těchto činností.

6. Právní informace

K těm patří informace o:

- a) vnitrostátních právních předpisech, správních opatřeních a právním výzkumu souvisejících s ochranou ozonové vrstvy;
- b) mezinárodních smlouvách, včetně dvoustranných smluv, souvisejících s ochranou ozonové vrstvy;
- c) metodách a podmínkách poskytování licencí a o dostupnosti patentů souvisejících s ochranou ozonové vrstvy.